

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2021. gada 10. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā lauksaimniecības politika – Tiešie maksājumi – Regula (ES) Nr. 1307/2013 – 24. pants – Jauns lauksaimnieks, kuram pirmo reizi ir piešķirtas maksājumtiesības – 30. panta 6. punkts – Deleģētā regula (ES) Nr. 639/2014 – 28. panta 2. punkts – Maksājumtiesību papildu piešķirums no valsts rezerves

Lietā C-365/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgericht Schwerin* (Šverīnas administratīvā tiesa, Vācija) iesniedza ar 2019. gada 16. aprīli lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 8. maijā, tiesvedībā

FD

pret

Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- FD vārdā – *R. Krüger, Rechtsanwalt*,
- Vācijas valdības vārdā – *D. Klebs* un *J. Möller*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *B. Hofstätter* un *A. Sauka*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp., un labojums – OV 2016, L 130, 23. lpp.), 30. panta 6. punkta un Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 639/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013 un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu (OV 2014, L 181, 1. lpp., un labojums OV 2015, L 134, 32. lpp.), 28. panta 2. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp FD un *Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg* (Vidusmeklenburgas lauksaimniecības un vides birojs, turpmāk tekstā – “Birojs”) par lūgumu piešķirt papildu maksājumtiesības no valsts rezerves pēc pirmo pamata maksājumtiesību piešķiršanas.

Athilstošās Savienības tiesību normas

Regula Nr. 1307/2013

- 3 Regulas Nr. 1307/2013 24. apsvērumā ir noteikts:

“Vienotā maksājuma shēmas piemērošanā gūtā pieredze liecina, ka daži tās galvenie elementi, tostarp valsts maksimālā apjoma noteikšana, būtu jāsauglabā, lai nodrošinātu to, ka atbalsta kopējais apjoms nepārsniedz pašreizējos budžeta ierobežojumus. Dalībvalstīm būtu jāturpina arī veidot valsts rezervi vai tām būtu jāatļauj izveidot reģionālās rezerves. Šādas valstu vai reģionālās rezerves būtu jāizmanto prioritāri tam, lai atvieglotu gados jauno lauksaimnieku un lauksaimnieku, kuri uzsāk lauksaimniecisko darbību, iesaistīšanos shēmā, un būtu jāatļauj to izmantot, lai ņemtu vērā dažas citas īpašas situācijas. Noteikumi par maksājumtiesību nodošanu un izmantošanu būtu jāsauglabā.”

- 4 Šīs regulas 24. panta “Maksājumtiesību pirmā piešķiršana” 1. punktā ir paredzēts:

“Lauksaimniekiem, kas ir tiesīgi saņemt tiešos maksājumus saskaņā ar šīs regulas 9. pantu, piešķir maksājumtiesības [..].”

- 5 Minētās regulas 30. pants “Valsts rezerves vai reģionālo rezervju izveide un izmantošana” ir formulēts šādi:

“1. Katra dalībvalsts izveido valsts rezervi. Šajā nolūkā pamata maksājuma shēmas īstenošanas pirmajā gadā dalībvalstis veic pamata maksājuma shēmas maksimālā apjoma lineāru procentuālu samazināšanu valsts līmenī.

[..]

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētais samazinājums nepārsniedz 3 %, ja vien nav vajadzīgi vairāk procenti, lai apmierinātu jebkuras piešķiruma vajadzības, ievērojot 6. punktu vai 7. punkta a) un b) apakšpunktu, 2015. gadā vai – dalībvalstis, kas piemēro 36. pantu, – pamata maksājuma shēmas īstenošanas pirmajā gadā.

4. Dalībvalstis piešķir maksājumtiesības no savām valsts [..] vai reģionālajām rezervēm saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus.

[..]

6. Dalībvalstis izmanto savas valsts vai reģionālās rezerves, lai maksājumtiesības prioritārā kārtā piešķirtu gados jauniem lauksaimniekiem un lauksaimniekiem, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību.

7. Dalībvalstis savas valsts vai reģionālās rezerves var izmantot, lai:

- a) piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem ar mērķi novērst zemes pamešanu, tostarp apgabalos, kuros īsteno pārstrukturēšanas vai attīstības programmas saistībā ar kādu valsts intervences veidu;
- b) piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem, lai kompensētu viņiem īpašas grūtības;
- c) piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem, kuriem maksājumtiesību piešķiršana atbilstīgi šai nodaļai bijusi liegta nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu dēļ;
- d) ja tās piemēro šīs regulas 21. panta 3. punktu, piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem, kuru atbalsttiesīgo hektāru skaits – ko viņi ir deklarējuši 2015. gadā saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EĒK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV 2013, L347, 549. lpp.)] 72. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un kas ir viņu rīcībā dalībvalsts noteiktajā dienā, kura nav vēlāk par dienu, ko minētā dalībvalsts noteikusi šāda atbalsta pieteikuma grozīšanai – pārsniedz to īpašumā esošo vai nomāto maksājumtiesību skaitu, kuras noteiktas saskaņā ar Regulu [Nr. 1782/2003] un Regulu [Nr. 73/2009] un kuras lauksaimniekiem ir pieteikumu iesniegšanas pēdējā dienā, kas jānosaka atbilstīgi Regulas [Nr. 1306/2013] 78. panta pirmās daļas b) punktam;
- e) lineāri pastāvīgi palielinātu visu pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību vērtību valsts vai reģiona līmenī, ja attiecīgās valsts vai reģionālās rezerves pārsniedz 0,5 % no pamata maksājuma shēmas valsts vai reģionālā gada maksimālā apjoma, ar noteikumu, ka pietiekamas summas paliek pieejamas piešķirumiem saskaņā ar 6. punktu, šā punkta a) un b) apakšpunktu un saskaņā ar šā panta 9. punktu;
- f) segtu ikgadējās vajadzības attiecībā uz maksājumiem, kas jāpiešķir saskaņā ar šīs regulas 51. panta 2. punktu un 65. panta 1., 2. un 3. punktu.

Piemērojot šo punktu, dalībvalstis nosaka, kuri no tajā minētajiem izmantošanas veidiem ir prioritāri.

[..]

11. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

- a) “gados jauni lauksaimnieki” ir lauksaimnieki, kas atbilst 50. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un attiecīgā gadījumā 50. panta 3. un 11. punktā minētajiem nosacījumiem;

[..].”

6 Šīs pašas regulas 31. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Valsts rezervi vai reģionālās rezerves papildina ar summām, kuru avots ir:

[..]

g) [j]a dalībvalstis uzskata, ka tas ir vajadzīgs, tās var veikt lineāru maksājumtiesību vērtības samazināšanu saskaņā ar pamata maksājuma shēmu valsts vai reģionālajā līmenī, lai segtu šīs regulas 30. panta 6. punktā minētos gadījumus;

[..].”

7 Regulas Nr. 1307/2013 35. panta 1. punktā ir noteikts:

“Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un precizētu īpašās situācijas, kas var rasties, piemērojot pamata maksājuma shēmu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 70. pantu attiecībā uz:

[..]

c) noteikumiem par to, kā nosaka un aprēķina no valsts rezerves vai reģionālajām rezervēm saņemto maksājumtiesību vērtību un skaitu;

[..].”

8 Šīs regulas 50. panta 2. punkts ir formulēts šādi:

“Šajā nodaļā “gados jauni lauksaimnieki” ir fiziskas personas:

a) kuras pirmo reizi dibina lauku saimniecību kā saimniecības vadītāji vai kuras šādu saimniecību jau ir izveidojušas piecu gadu laikā pirms pirmās pieteikuma iesniegšanas saskaņā ar pamata maksājuma shēmu vai vienotā platībmaksājuma shēmu, kā minēts Regulas [Nr. 1306/2013] 72. panta 1. punktā, un

b) kuras tajā gadā, kad iesniedz a) apakšpunktā minēto pieteikumu, nav vecākas par 40 gadiem.”

Deleģētā regula Nr. 639/2014

9 Deleģētās regulas Nr. 639/2014 29. un 32. apsvērumā ir noteikts:

“(29) Regulas [Nr. 1307/2013] 30. pantā ir paredzēti obligāti un fakultatīvi gadījumi, kuros maksājumtiesības piešķir no valsts vai reģionālās rezerves. Ir lietderīgi paredzēt šādā veidā piešķiramo maksājumtiesību skaita un vērtības aprēķināšanas noteikumus un noteikt, ka lēmumi, kurus dalībvalstīm atļauts pieņemt saskaņā ar Regulas [Nr. 1307/2013] 30. panta 7. un 10. punktu, neapdraud minētās regulas 30. panta 6. punktā norādītās prioritātes. Tāpat Regulas [Nr. 1307/2013] 30. panta 6. punkta piemērošanai vajadzētu būt saskanīgai ar minētās regulas 24. panta 6. un 7. punktu un ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz smagiem apstākļiem. [..]

[..]

(32) Regulas [Nr. 1307/2013] 24. panta 3. līdz 7. punktā dalībvalstīm paredzētas vairākas iespējas ierobežot lauksaimniekiem piešķiramo maksājumtiesību skaitu. Tāpēc dažiem lauksaimniekiem varētu būt liels atbalsttiesīgo hektāru īpatsvars, par kuru nav maksājumtiesību, un tas varētu radīt smagus apstākļus, jo dažas atbalsta shēmas, kuras papildina pamata maksājuma shēmu, jo īpaši maksājums par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, ir balstītas uz atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēts maksājumtiesību aktivizēšanas vajadzībām. Tāpēc tad, ja lauksaimnieku būtiski ietekmē Regulas [Nr. 1307/2013] 24. panta 3. līdz 7. punktā noteiktie ierobežojumi, būtu jāprecizē, ka dalībvalstīm ir iespēja piešķirt maksājumtiesības no valsts vai reģionālās rezerves. Uz dažām platībām neattiecas zaļās saimniekošanas pienākumi vai tie saistīti

tikai ar ierobežotām izmaksām zaļās saimniekošanas komponenta ievērošanai, tāpēc dalībvalstīm vajadzētu turpmāk atļaut pieņemt lēmumu šādus apgabalus neņemt vērā, nosakot smagus apstākļus.”

- 10 Šīs deleģētās regulas 28. panta “No valsts vai reģionālās rezerves piešķiramo maksājumtiesību noteikšana saskaņā ar Regulas [Nr. 1307/2013] 30. panta 6. punktu” 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 6. punkta piemērošanas vajadzībām, ja gados jaunais lauksaimnieks vai lauksaimnieks, kas uzsāk lauksaimniecisku darbību, iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves, kamēr viņam nav (īpašumā esošu vai nomātu) maksājumtiesību, viņš saņem tādu maksājumtiesību skaitu, kas ir vienāds ar viņa (īpašumā esošo vai nomāto) atbalsttiesīgo hektāru skaitu ne vēlāk kā pēdējā dienā, kurā jāiesniedz pieteikums maksājumtiesību piešķiršanai vai maksājumtiesību vērtības palielināšanai un kuru noteikusi Komisija, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 78. panta b) punktu.

2. Ja gados jaunais lauksaimnieks vai lauksaimnieks, kas uzsāk lauksaimniecisku darbību, iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves, kad viņam jau ir (īpašumā esošas vai nomātas) maksājumtiesības, viņš saņem tādu maksājumtiesību skaitu, kas ir vienāds ar to viņa (īpašumā esošo vai nomāto) atbalsttiesīgo hektāru skaitu ne vēlāk kā pēdējā dienā, kurā jāiesniedz pieteikums, kā minēts 1. punktā, un par ko viņam nav (īpašumā esošu vai nomātu) maksājumtiesību.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 11 FD ir “jauna lauksaimniece” Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 11. punkta a) apakšpunkta, aplūkojot to kopsakarā ar tās 50. panta 2. punktu, izpratnē. Pēc viņas lūguma Birojs saskaņā ar minētās regulas 24. pantu par 2015. pieprasījumu gadu un ņemot vērā hektārus, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu pieteikuma iesniegšanas dienā, viņai piešķīra 32,17 maksājumtiesības no reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma.
- 12 2016. gada 12. maijā viņa lūdza piešķirt 30,32 jaunas maksājumtiesības par 2016. pieprasījumu gadu, jo viņas lauku saimniecības platība attiecīgajā brīdī bija 62,777 hektāri. Birojs ar 2017. gada 26. janvāra lēmumu šo lūgumu noraidīja.
- 13 Ar 2017. gada 24. novembra lēmumu Birojs noraidīja sūdzību, ko FD bija iesniegusi par 2017. gada 26. janvāra lēmumu. Šī iestāde uzskatīja, ka, lai gan viņai ir jaunas lauksaimnieces statuss, tā nevar viņai piešķirt jaunas maksājumtiesības saskaņā ar Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktu, jo viņai saskaņā ar šīs regulas 24. pantu jau ir piešķirtas maksājumtiesības par 2015. pieprasījumu gadu.
- 14 2017. gada 22. decembrī FD vērsās iesniedzējtiesā *Verwaltungsgericht Schwerin* (Šverīnas Administratīvā tiesa, Vācija) ar prasību atcelt Biroja 2017. gada 26. janvāra un 24. novembra lēmumus. FD uzskata, ka, pamatojoties uz Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 4. un 6. punktu vai katrā ziņā pamatojoties uz Deleģētās regulas Nr. 639/2014 28. panta 2. punktu, viņa var pretendēt uz 30,32 maksājumtiesību piešķiršanu. FD uzskata, ka Savienības likumdevējs nav paredzējis, ka maksājumtiesību piešķiršana saskaņā ar Regulas Nr. 1307/2013 24. pantu liedz to saņēmējam atsaukties uz tiesībām, kas izriet no šīs regulas 30. panta 6. punkta kopsakarā ar Deleģētās regulas Nr. 639/2014 28. panta 2. punktu.
- 15 Birojs iesniedzējtiesā apgalvo, ka FD prasība ir jānoraida, jo tajā esot kļūdaini nošķirta valsts rezerve no reģionālā maksimālā apjoma, no kura tai par 2015. pieprasījumu gadu pienācās maksājumtiesības. Saskaņā ar tiešos maksājumus reglamentējošo valsts tiesisko regulējumu gan valsts rezerve, gan reģionālais maksimālais apjoms esot daļa no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts attiecībā uz pamata maksājuma shēmu atbilstoši Regulas Nr. 1307/2013 22. pantam.

- 16 Tādējādi, Biroja ieskatā, Regulas Nr. 1307/2013 30. panta mērķis ir ļaut lauksaimniekiem, kuri, sākdami apsaimniekošanu gadam ritot, 2015. gadā nav izpildījuši šīs regulas 24. pantā paredzētos nosacījumus, tomēr var iegūt maksājumtiesības. Savukārt šīs tiesību normas mērķis neesot atvieglot to lauksaimnieku dalību, kuri jau ir saņēmuši maksājumtiesības, sākot no reģionālā maksimālā apjoma, jo tie jau esot saņēmuši maksājumtiesību pirmo piešķirumu saskaņā ar minētās regulas 24. pantu.
- 17 Turklāt Birojs norāda, ka no Deleģētās regulas Nr. 639/2014 29. apsvēruma izriet, ka tās 28. panta 2. punkts nerada nekādas maksājumtiesības, bet tajā ir tikai noteikta kārtība, kādā ir aprēķināms to maksājumtiesību skaits un vērtība, kuras obligāti un fakultatīvi ir jāpiešķir no valsts rezerves. Turklāt Regulas Nr. 1307/2013 35. panta 1. punkta c) apakšpunkts, ar kuru Eiropas Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, neļaujot tai noteikt maksājumtiesību pamatu saskaņā ar šo regulu.
- 18 Iesniedzējtiesa pauž šaubas par to, ka Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punkts var tikt interpretēts tādējādi, ka tas pats par sevi ir juridiskais pamats maksājumtiesību piešķiršanai jauniem lauksaimniekiem. Tā arī vēlas noskaidrot, vai jauna lauksaimnieka tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar šīs regulas 30. panta 6. punktu ir saderīgas ar minētās regulas 30. panta 4. punktā paredzēto pienākumu nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem.
- 19 Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Schwerin* (Šverīnas Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Regulas Nr. 1307/2013] 30. panta 6. punkts – šajā gadījumā skatīts kopā ar [Deleģētās regulas 639/2014] 28. panta 2. punktu – pamato tiesības uz maksājumtiesību piešķiršanu par 2016. pieprasījuma gadu gados jaunam lauksaimniekam arī tad, ja tam, pamatojoties uz [Regulas Nr. 1307/2013] 24. pantu, jau iepriekš no 2015. [pieprasījuma] gada valsts maksimālā apjoma ir tikušas bez maksas piešķirtas maksājumtiesības atbilstoši tā toreiz apsaimniekotajai platībai?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 20 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punkts, attiecīgā gadījumā lasot to attiecīgā kopsakarā ar Deleģētās regulas Nr. 639/2014 28. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jaunam lauksaimniekam, kurš minēts Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 11. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 50. panta 2. punktu, un kurš saskaņā ar minētās regulas 24. pantu jau ir saņēmis pirmo maksājumtiesību piešķirumu par sava pieprasījuma brīdī paziņotajiem atbalsttiesīgajiem hektāriem, ir tiesības no valsts rezerves pēc tam saņemt papildu maksājumtiesību piešķirumu, kas ir līdzvērtīgs papildu atbalsttiesīgajiem hektāriem, kuri tagad tam ir un attiecībā uz kuriem tam nav nekādu maksājumtiesību.
- 21 Vispirms ir jāatgādina ka, pirmkārt, attiecībā uz pamata maksājuma shēmu Regulas Nr. 1307/2013 24. pantā vispārīgi ir reglamentēti noteikumi par maksājumtiesību piešķiršanu lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt tiešos maksājumus.
- 22 Turklāt Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 1. punktā ir noteikts dalībvalstu pienākums izveidot valsts rezervi, piemērojot lineāru procentuālo samazinājumu pamatmaksājumu shēmas maksimālajai robežai valsts līmenī. Atbilstoši šīs regulas 30. panta 4. punktam dalībvalstīm ir pienākums piešķirt maksājumtiesības no savām valsts vai reģionālajām rezervēm saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus.

- 23 Savukārt šīs regulas 30. panta 6. punktā ir paredzēts, ka “dalībvalstis izmanto savas valsts vai reģionālās rezerves [..], lai maksājumtiesības prioritārā kārtā piešķirtu gados jauniem lauksaimniekiem un lauksaimniekiem, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību”. Minētās regulas 30. panta 7. punktā ir paredzēta virkne alternatīvu izmantojumu, attiecībā uz kuriem dalībvalstis “var” izmantot savu valsts rezervi.
- 24 Otrkārt, ir jānorāda, ka, lai gan Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 11. punkta a) apakšpunktā jauni lauksaimnieki ir definēti kā “lauksaimnieki, kas atbilst 50. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un attiecīgā gadījumā 50. panta 3. un 11. punktā minētajiem nosacījumiem”, šajā gadījumā nav piemērojami šīs regulas 50. panta noteikumi, kas nav minēti tās 30. panta 11. punkta a) apakšpunktā.
- 25 Proti, pamatlieta attiecas uz pamata maksājumtiesību papildu piešķiršanu no valsts rezerves vai reģionālajām rezervēm un šī piešķiršana ir reglamentēta Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktā.
- 26 Iesniedzējtiesai šaubas tostarp ir radušas tāpēc, ka šīs regulas 24. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru “lauksaimniekiem [..] piešķir maksājumtiesības”, maksājumtiesību piešķiršanas pamats ir norādīts skaidrāk nekā šīs regulas 30. panta 6. punktā.
- 27 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un ar tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 26. septembris, *Baumgarten*, C-513/17, EU:C:2018:772, 23. punkts).
- 28 Pirmkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punkta formulējumu ir jānorāda, ka tagadnes darāmās kārtas izmantošana dažās šīs tiesību normas valodu versijās liecina par labu tādai minētās tiesību normas interpretācijai, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir pienākums izmantot savu valsts rezervi vai reģionālās rezerves, lai piešķirtu maksājumtiesības jaunajiem lauksaimniekiem un lauksaimniekiem, kuri sāk nodarboties ar lauksaimniecību. Līdz ar to šāds dalībvalstu pienākums nozīmē, ka attiecīgajiem lauksaimniekiem ir piešķirtas tiesības.
- 29 Turklāt ir jāpiebilst, ka jēdzienu “prioritārā kārtā” izmantošana Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktā norāda uz savstarpēju saikni starp šā 30. panta 6. un 7. punktu. Tādējādi – tikai tad, ja valsts rezervē vai reģionālajā rezervē pēc prioritārā piešķiruma jaunajiem lauksaimniekiem saglabājas pietiekami līdzekļi, atbilstoši minētā 30. panta 6. punktam dalībvalstis “var” piešķirt līdzekļus tādiem pakārtotiem mērķiem kā tie, kuri ir izklāstīti tā 7. punktā.
- 30 Līdz ar to no šīs regulas 30. panta 6. punkta formulējuma izriet, ka tajā attiecībā uz dalībvalstīm ir paredzēts saistošs tiesiskais regulējums, prioritāri piešķirot jaunajiem lauksaimniekiem maksājumtiesības no valsts rezerves vai reģionālajām rezervēm.
- 31 Otrkārt, attiecībā uz kontekstu, kādā iekļaujas šī tiesību norma, ir jāņem vērā Deleģētās regulas Nr. 639/2014 atbilstošās normas, ar kurām tiek papildināti regulas noteikumi, tostarp attiecībā uz pamata maksājumu shēmu. Šo deleģēto regulu Komisija ir pieņēmusi, pamatojoties it īpaši uz Regulas Nr. 1307/2013 35. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ar kuru šai iestādei ir piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumiem par to, kā nosaka un aprēķina no valsts rezerves vai reģionālajām rezervēm saņemto maksājumtiesību vērtību un skaitu.
- 32 Deleģētās regulas Nr. 639/2014 29. apsvērumā ir atgādināts, ka Regulas Nr. 1307/2013 30. pantā ir paredzēti obligāti un fakultatīvi maksājumtiesību piešķiršanas gadījumi no valsts vai reģionālās rezerves. Minētajā apsvērumā arī ir noteikts, ka ar deleģēto regulu ir lietderīgi paredzēt šādā veidā piešķiramo maksājumtiesību skaita un vērtības aprēķināšanas noteikumus un noteikt, ka lēmumi, kurus dalībvalstīm atļauts pieņemt saskaņā ar Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 7. un 10. punktu, neapdraud minētās regulas 30. panta 6. punktā norādītās prioritātes.

- 33 Šajā ziņā Deleģētās regulas Nr. 639/2014 28. panta 2. punktā ir paredzēts – ja, kā tas ir šajā gadījumā, jaunais lauksaimnieks iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves, kad viņam jau ir maksājumtiesības, “viņš saņem tādu maksājumtiesību skaitu, kas ir vienāds ar to viņa atbalsttiesīgo hektāru skaitu [...] par [kuriem] viņam nav maksājumtiesību”.
- 34 No tā izriet – ja jaunam lauksaimniekam jau ir maksājumtiesības, attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktu šim jaunam lauksaimniekam ir jāpiešķir papildu maksājumtiesības saskaņā ar metodi, kas aprakstīta Deleģētās regulas Nr. 639/2014 28. panta 2. punktā.
- 35 Tomēr šī pēdējā minētā tiesību norma pati par sevi nepamato maksājumtiesību piešķiršanu no valsts rezerves, jo Deleģētās regulas Nr. 639/2014 28. panta vienīgais mērķis ir īstenot normas par maksājumtiesību, kas saņemti no valsts rezerves vai reģionālajām rezervēm, skaita noteikšanu un aprēķināšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktu.
- 36 Tāpat ir jānorāda, ka pirmā maksājumtiesību piešķiršana atbilstoši Regulas Nr. 1307/2013 24. pantam neizslēdz šādu no valsts rezerves izrietošu tiesību piešķiršanu, pamatojoties uz šīs regulas 30. panta 6. punktu.
- 37 Proti, vienīgais Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktā paredzētais nosacījums, lai varētu pretendēt uz maksājumtiesību prioritāru piešķiršanu, ir tas, ka personai ir jābūt jaunam lauksaimniekam vai lauksaimniekam, kurš uzsāk lauksaimniecisku darbību.
- 38 Šajā ziņā Deleģētās regulas Nr. 639/2014 32. apsvērumā ir atgādināts, ka “24. panta 3. līdz 7. punktā dalībvalstīm paredzētas vairākas iespējas ierobežot lauksaimniekiem piešķiramo maksājumtiesību skaitu”. Tomēr no maksājumtiesību no valsts rezerves papildu piešķiršanas izslēgšana pēc pirmās piešķiršanas nav ietverta šo ierobežojumu skaitā.
- 39 No tā izriet, ka nedz no Regulas Nr. 1307/2013, nedz no Deleģētās regulas Nr. 639/2014 neizriet, ka Savienības likumdevējam būtu bijis nodoms izslēgt maksājumtiesību piešķiršanu, kas izriet no valsts rezerves, pamatojoties uz šīs regulas 30. panta 6. punktu, pēc šo tiesību pirmās piešķiršanas atbilstoši minētās regulas 24. pantam.
- 40 Tādējādi Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punkts, lasot to kopsakarā ar Deleģētās regulas Nr. 639/2014 28. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jaunam lauksaimniekam, kuram jau ir maksājumtiesības saistībā ar atbalsttiesīgajiem hektāriem un kurš iesniedz pieteikumu par maksājumtiesību no valsts rezerves papildu piešķiršanu, ir tiesības saņemt papildu tiesības uz pamata maksājumu, kuras ir vienādas ar “to viņa atbalsttiesīgo hektāru skaitu [...] par [kuriem] viņam nav maksājumtiesību”.
- 41 Treškārt, šāda interpretācija atbilst Savienības likumdevēja mērķim, kas minēts Regulas Nr. 1307/2013 preambulas 24. apsvērumā, saskaņā ar kuru “šādas valstu vai reģionālās rezerves būtu jāizmanto prioritāri tam, lai atvieglotu gados jauno lauksaimnieku un lauksaimnieku, kuri uzsāk lauksaimniecisko darbību, iesaistīšanos shēmā, un būtu jāatļauj to izmantot, lai ņemtu vērā dažas citas īpašas situācijas”.
- 42 Ceturtkārt, ir jāatgādina, ka attiecībā uz pieprasījuma gadiem pēc pirmā pamata maksājuma shēmas ieviešanas gada maksājumtiesības no valsts rezerves ir atkarīgas no līdzekļu pieejamības valsts rezervē. Regulas Nr. 1307/2013 31. panta 1. punkta g) apakšpunktā iespēja papildināt valsts rezervi, lai aptvertu šīs regulas 30. panta 6. punktā minētos gadījumus, ir atstāta dalībvalstu ziņā.
- 43 Ja valsts rezervē pieejamie līdzekļi nav pietiekami, lai izpildītu visu valsts jauno lauksaimnieku tiesības, piešķiršana ir jāveic, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem, kuriem pienākas tiesības atbilstoši Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktam, un novēršot jebkādas tirgus un konkurences izkropļojumus saskaņā ar šīs regulas 30. panta 4. punktu.

- 44 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punkts, lasot to kopsakarā ar 28. panta 2. punktu Deleģētajā regulā Nr. 639/2014, ir jāinterpretē tādējādi, ka jaunam lauksaimniekam, kurš ir minēts Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 11. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 50. panta 2. punktu, un kurš saskaņā ar minētās regulas 24. pantu jau ir saņēmis maksājumtiesību pirmo piešķirumu par sava pieprasījuma brīdī paziņotajiem atbalsttiesīgajiem hektāriem, ir tiesības no valsts rezerves pēc tam saņemt papildu maksājumtiesību piešķirumu, kas ir līdzvērtīgs papildu atbalsttiesīgajiem hektāriem, kuri tagad tam ir un attiecībā uz kuriem tam nav nekādu maksājumtiesību. Šīs tiesības ir pakārtotas tam, ka valsts vai reģionālajās rezervēs ir pietiekami daudz līdzekļu. Ja tas tā nav, piešķiršana ir jāveic, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem, kuriem pienākas tiesības atbilstoši Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktam, un novēršot jebkādas tirgus un konkurences izkropļojumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 45 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009, 30. panta 6. punkts, lasot to kopsakarā ar 28. panta 2. punktu Komisijas Deleģētajā regulā Nr. 639/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jaunam lauksaimniekam, kurš ir minēts Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 11. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 50. panta 2. punktu, un kurš saskaņā ar minētās regulas 24. pantu jau ir saņēmis maksājumtiesību pirmo piešķirumu par sava pieprasījuma brīdī paziņotajiem atbalsttiesīgajiem hektāriem, ir tiesības no valsts rezerves pēc tam saņemt papildu maksājumtiesību piešķirumu, kas ir līdzvērtīgs papildu atbalsttiesīgajiem hektāriem, kuri tagad tam ir un attiecībā uz kuriem tam nav nekādu maksājumtiesību. Šīs tiesības ir pakārtotas tam, ka valsts vai reģionālajās rezervēs ir pietiekami daudz līdzekļu. Ja tas tā nav, piešķiršana ir jāveic, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem, kuriem pienākas tiesības atbilstoši Regulas Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktam, un novēršot jebkādas tirgus un konkurences izkropļojumus.

[Paraksti]